

Makovecz Benjamin

Száztizenegy lábjegyzet Makovecz Imréről

Apa és fiú kapcsolatát sűríti lábjegyzetek formájában meghatározhatatlan műfajú vallomásregénybe Makovecz Benjamin. Főszereplői a „pesti kisfiú” és a „zalai láma” – a gyerek és az építész –, de mellettük a hatvanas évektől máig kirajzolódik a magyar társadalom, a nagykapornaki nagyszülőktől a sevillai világkiállításig, a művészbáróktól a pápai audienciáig. Az iskola, a nyaralások, a család, az építészeti élet, a szellemi hatások, az építész munkásságát és személyiségét befogadó, sokszínű közeg fénykép élességgel megőrzött apró részletekből bontakozik ki. A szerző a rendhagyó lábjegyzet formával tudatosan távolságtartó attitűdöt választott, ugyanakkor a csodálatosan mives, ritka választékossággal megformált, humorral átszótt szöveg minden sorában érezhető a személyesség, a ragaszkodó szeretet, az emlékezés megőrző gesztusa. Az egyes lábjegyzetek önmagukban is egész novellák, a kötet egésze azonban kivételes korrajz, amely a magyar építészet egyik legnagyobb alkotójáról eleven, őszinte portrét rajzol meg, irodalmi jelenségként pedig markáns eszközökkel, hitelesen értelmezi újra az apa-regény fogalmát.

Götz Eszter